कथंचित् लब्धनिद्रो ऽहम् अपश्यं रजनीक्षये
शुक्लाम्बरधरां दिव्यां स्त्रियं; सा माम् अभाषत । 9
पूर्वभार्या 'उपकोशा ते, गुणज्ञा न 'अपरं पतिं
कंचिद् इहत्य्, अतश् चिन्ता पुत्र कार्या 'अत्र न त्वया । 10
अहं सदा शरीरान्तर्वासिनी ते सरस्वती
त्वद्दुःखं न 'उत्सहे द्रष्टुम् इत्य् उक्त्वा 'अन्तर्हिता 'अभवत् । 11
ततः प्रबुद्धो जातास्थो गत्वा 'अतिष्ठम् अहं शनैः
दयितामन्दिरासन्नबालचूततरोर् अधः । 12
अथ 'आगत्य समाख्यातं तत्सख्या मन्त्रिबन्धनं
उद्गाढम् उपकोशाया नवानङ्गविजृम्भितं । 13
ततो ऽहं द्विगुणीभूततापस् ताम् एवम् अब्रुवं,
अदत्तां गुरुभिः स्वेहम् उपकोशां कथं भजे? । 14
वरं हि मृत्युर् न 'अकीर्तिस्; तत् सखीहृदयं तव
गुरुभिर् यदि बुध्येत, तत् कदाचिच् छिवं भवेत् । 15
तद् एतत् कुरु भद्रे त्वं, तां सखीं मां च जीवय.
तच् छ्रुत्वा, सा गत्वा सख्या मातुः सर्वं न्यवेदयत् । 16
तया तत् कथितं भर्तुर् उपवर्षस्य तत्क्षणं,
तेन भ्रातुश् च वर्षस्य, तेन तच् च 'अभिनन्दितं । 17
विवाहे निश्चिते गत्वा व्याडिर् आनयति स्म तां
वर्षाचार्यनिदेशेन कौशाम्ब्या जननीं मम । 18

Digitized by Google